

ماده بیست و چهارم:

با درخواست مورد شناسائی قرار دادن حکم یا اجرای آن، موارد آتی ضم گردد:

الف- یک نسخه رسمی از حکم.

ب- تصدیق بیانگر اینکه حکم، نهایی و قابل اجراء می باشد، مادامی که این امر در خود حکم بیان نشده باشد.

ج- در حالت حکم غیابی، یک نسخه مستند شده از اعلانات و اسناد دیگری که بیان می دارد مدعی علیه برحسب اصول ابلاغ گردیده است.

د- تصدیق مبین اینکه طرف ناقص الاهلیت، برحسب اصول، تمثیل شده است.

ماده بیست و پنجم:

۱- حل و فصل مطالبات به دستور مده میان اطراف و تصدیق آن از محکمه ذیصلاح یکی از طرفین صورت می گیرد که مطابق قانونی ملی اش مورد شناسائی قرار داشته در قلمرو طرف دیگر نافذ می باشد بعد از آنکه تاکید صورت گیرد که آن حل و فصل متضمن هیچ مخل بر هیچ یک از قوانین نافذه یا قواعد قانون اساسی یا حاکمیت، یا امنیت و یا نظم عامه در طرف درخواست شده نمی باشد.

۲- طرفی که خواستار مورد شناسائی قرار دادن حل و فصل و یا اجرای آن می گردد باید یک نسخه رسمی آن را با تصدیقی از محکمه تقدیم دارد که نشان دهد تا چه حد به آن حل و فصل پایبند است.

ماده بیست و ششم:

تقدیم درخواست مورد شناسائی قرار گرفتن احکام و حل و فصل ها و اجرای آن می تواند مستقیماً به واسطه طرف دعوی به محکمه ذیصلاح در طرف درخواست شده، صورت گیرد.

ماده بیست و هفتم:

احکام صادره از محاکم طرف درخواست دهنده که مورد شناسائی یا مورد اجراء قرار گرفته باشد، از همان اثر احکامی برخوردار می باشد که محاکم طرف درخواست شده در قلمرو آن طرف صادر نموده باشد.

ماده بیست و هشتم:

هرگونه اختلاف در مورد تفسیر یا اجرای این موافقتنامه با مشورت از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل می گردد، در صورتی که مقامات ذیصلاح نتوانند پیرامون آن به توافقی دست یابند.

ماده بیست و نهم:

۱- این موافقتنامه تابع تصویب می باشد و اسناد مصدقه آن مبادله می گردد و در سی و مین روز پس از تاریخ مبادله اسناد مصدقه، نافذ می گردد.

۲- هریک از طرفین می توانند، در هر وقتی که خواسته باشند، با ابلاغ کتبی از مجاری دیپلماتیک، به این موافقتنامه پایان دهند، و این پایان بخشیدن، شش ماه بعد از تاریخ ابلاغ کتبی مرعی الاجراء می گردد و با وجود آن، اجرائتی که قبل از ابلاغ اتخاذ گردیده تا پایان آن اجراءات، طبق احکام این موافقتنامه ادامه می یابد. با گواهی به آن، امضاء کنندگان زیر که طبق اصول از حکومتین خود تفویض یافته اند، این موافقتنامه را به امضاء رسانیدند.

این موافقتنامه در شهر ابوظبی در روز یکشنبه مؤرخ ۲۸/ میزان/ ۱۳۸۷ هجری شمسی، برابر با ۱۹/ اکتوبر/ ۲۰۰۸ میلادی در دو نسخه اصلی، به زبان های دری، عربی و انگلیسی که هر کدام از این متون از اعتبار و حجت یکسان برخوردار اند، نگارش یافت درحالت بروز اختلاف در تفسیر آن، به متن انگلیسی رجحان داده می شود.

از طرف

جمهوری اسلامی افغانستان

رنگین دادفر "سپنتا"

وزیر امور خارجه

از طرف

دولت امارات متحده عربی

هادف بن جوعان الظاهری

وزیر عدلیه